

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Proœmium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](#)

A. BERTHOL.
do.

retinebat in ore. Romæ insuper degens non rigorē frigoris, non astivos calores, non impedimenta vias lutose, non pluviarum, aut nivium seu grandinum asperitates curans, stationes per singulas ecclesias ordinatas, variasque alias sanctas ecclesias visitans, licet eques pro suis facultatibus ire potuisset, tamen supra extenuati corporis vires emitens, peditans visitavit. Omni die tot tamque longis genuflectionibus usq; fuit, ut genua ejus rigerent in duritie, ut ita dixerim, camelorum. Hucusque Bonifacius /.

vite genero,

73 Verum ut hoc, quod de jejunio et abstinentia dictum est, plenus disseratur; sciendum est, quod per totum anni circulum (ut etiam præfatum est) in sextis feris in pane et aqua jejunabat. Item vigilias gloriose Virginis Matris Dei, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi, SS. Angelorum, Octavam sanctorum omnium Apostolorum, sancti Joannis Baptiste, Joannis ante Portam Latinam, Laurentii, Vincentii, Clementis, Dionysii, Sebastiani, Olavi regis Norwegiæ, sanctorum confessorum Nicolai, Benedicti, Francisci, Sigfridi, sanctuarum Virginum Catharinæ, Agnetis, Margaretha, Cæciliae et Agathe, ac etiam Magdalene pari jejuniu peragebat.

B Cum marito quoque discumbens, lautoribus ferculis caute sepositis, utebatur grossioribus g, et, quod adhuc magis est, magnæque virtutis et continentiae præconium, timens interdum redargui ab eodem suo complice, qui panis et aquæ jejunium aspernabatur, sedens quidem cum ipso ad mensam, argenteum vas desuper cum cooptorero clausum, ubi clam puram aquam detinebat, secum habens, fingebat se eisdem vesci, quibus et ille; sed revera pane duntaxat, et aqua tunc reficiebat.

deo ut ejus
hac in re

74 Fugiebat namque summopere jactantiam et singularitatem pro posse devitabat, singulorum quoque moribus humiliter coquando; unde si quando cum magnatus sedere eam contigisset, de singulis ferculis frusticulam ori suo applicuit, simulans se de omnibus comedere, cum ab omnibus fere abstineret. Tam fervens spiritu erat, quod non frigus, non calorem, non quasvis corporis molestias seu incommoda verebat, quo minus conceptum animi vigorem exqueretur. Quapropter a confessoriis nonnunquam et spiritualibus, imo et celo etiam correpta monebatur de nimis penitentia, excessivisque laboribus. Unde in vi libro, cap. xci scriptum est, quod, cum Sponsa ipsa esset nimis de jejuniis et vigilis, ac aliis in capite et corpore defectuosa adeo, quod divinorum verborum minus capax fieret, Christus dixit ei: Vade et da corpori moderata necessaria; quia sic placet mihi, ut caro habeat moderata necessaria et anima non impediatur a spiritualibus propter ejus defectum.

fervor non
semel fue-
rit reperi-
mendus.

75 In iv vero libro Agnes loquitur ad Birgittam dicens: Filia, sta stabilis et non retrocedas, quia serpens mordens jacet ante talos: nec etiam plus debito procedas, quia cuspis lanceæ acutæ ante te stat, a qua si plus justo processeris, vulneraberis. Quemadmodum etiam in vi lib., cap. xvii in Additione scriptum est, tentata fuit alio tempore Christi Sponsa de gastrimargia graviter in tantum, etc. Item cum similiter, vivente marito, lectum suum per quandam carpentarium solemnitus, et curiosius solito in domo sua in villa de Ulphon parari fecisset; tunc quasi ab una manu tam valenter in capite percussa fuit, quod vix movere se poterat præ do-

lore. Duxa ad aliam partem audivit quasi de patre vocem dicentem sibi sic: Ego non stabam, sed pendebam in cruce; nec caput meum habuit reclinatorium, et tu tibi tantam curiositatem queris, et quietem. His ergo auditis, amare commissam deflens culpam illico curata est, et postea, cum, potuit, in straminibus potius et pelle ursina dormiebat, quam in lecto etc. Nota diligenter et fac similiter.

ANNOTATA.

a Seu potius legifero, de quo apud Suecos munere vide dicta num. 64 et seq. Commentarii prævii.

b Seu Scamno.

c Pomeranix oppido.

d Alias Cannabe.

e Vide Annotata in cap. 3 Vitæ S. Birgittæ, a Birgero scriptæ lit. o.

f Vide num. 421 et seq. Comment. prævii.

g Crassitoribus.

LIBER II

E

De acceptis gratiis et divinis charis-
matibus.

PROCEMIUM

D eus benedictus, qui vult omnes homines salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire, Santos suos, ab aeterno electos, multis in hoc mundo deco-
rando miraculis insigniter consuevit demonstrare insignes, ut, quorum merita sibi soli cuncta cer-
nenti videbantur, prodentibus signis, etiam homi-
nibus, quales essent, innotesceret; quatenus, quo-
rum mirabantur signorum excellentiam, sectaren-
tur fidem, imitarentur propositum, virtutemque operum consequentur: unde Deus in Sanctis suis non solum appareret mirabilis, verum etiam fieret laudabilis. Hinc est, quod * B. Birgittam ob amo-
rem excessivum et singularem virtutum præroga-
tivam Sponsam suam Christus vocare decrevisset,
quam plurimis carismatum privilegiis sublimare
eam voluit, ut ex manifestis donorum præconiis,
latentum quoque virtutum insignia conjecturari
debuissent, et antequam * per virtutem mentis soli
Deo cognita erat, per gratiam ipsius Dei largientis
etiam hominibus fieret manifesta. Ac vero, quia vi-
sionum revelationumque celestium privilegio mira-
biliter decorata fuit, quo plerorumque arcana sepe
numero proderentur, divina Providentia egit, ut
ipsius quoque excelsa præconia visionibus ac re-
velationibus panderentur. Nam, ut de aliis taceam,
que vel ante vel post suum dignissimum ortum ap-
paruerunt, quæque in recensita Legenda com-
memorantur, ad ea tantum me converto, quæ deinde
contigerunt, quæ, quia cunctorum suorum præsa-
gia sunt donorum, in hoc secundo libro, qui de
acceptis gratiis prænotatur, primo loco tractantur.

CAPUT